

המוטציה גדלה בתוכי

במהלך העבודה על תערוכה העוסקת בהדרת הזהות האנושית החדשה בעידן של שיבוט, גילתה האמנית ביל שפיר משה חד מ כי היא חלתה בסרטן ■ שפיר: "בהרג שהסתכלתי על עצמי עם קרחת הבטני בפנסים שצירתי טרם המחלה. לתדהמתי, הם היו בדיוק אני"

לפני כשלוש שנים, חללה האמנית ביל שפיר (52) מוטציה שיה חמור במשורה, לעבוד על תערוכתה החדשה, העוסקת בשאלה המרכזית של הגדרת הזהות האנושית החדשה, בעידן בו מתאפשרת למדענים לתערובת ושליות בחיוניות האנושיות ובהתפתחותה.

לפני כשלושה חודשים, בבדיקה גנטית, גילתה שפיר, בעירייה מקרים נדיר ומצמרר, כי העיסוק האינטנסיבי של השנים האחרונות בזוהר הגיע גם אליה: היא חלתה בסרטן.

שם תערוכתה החדשה, שנפתחה בסוף השבוע בביית דיזינגי כהל אביב, היא "Insitu Installation", המונה הקלחה משם התערוכה, והיא מינה אפריא, המגדירה סוגים שונים של מוחלת הסרטן, החללת גידול ממקור, המאובחנת בשלב מוקדם מאוד של התפתחותה. תערוכתה ממונת לחקופה עתידית, בה תגה ההתפתחות האנושית והטכנולוגית הנוכחית, ובמקבילת אנו מתחילים עידן של התפתחות אנושית מלאכתית.

הסטודיו במבגדה

ביל שפיר, ילידת ניומרין, היא בוגרת מכוון אבני ועבודותיה מוצגות ברחבי העולם. בשנה שעברה היא זכתה בפרס הקרנה בביאנלה בנילאומית לקליגרפיה, קוריאא.

בל, מינה תהלת ליצירה והבנת שוזה הויוון אלקר פ"ר יו הוירדי

זוהי שאלה פשוטה לכאורה, אך יש לה זמן של 52 שנה. יולדת בנימרין, וגדלת במשפחה פולינית לאחר שואה ביולרית, היא באמת הבכירה מה קרה, אך אחי הסכים לרבר על זה. למדתי בבית ספר נוצרי, וכמוכין שגם בחיי היו נוצרים. בגיל 19 עליתי לארץ, נחשפתי לשפה שונה, לתרבות אחרת. תהלתית לשאל את שאלת זהות האדם מבחינת דת, שפה, שאלת האני בתוך החברה, הקבוצה".

מיצרי התערוכה החדשה מתקשרת ישאלת זהות? בשנים האחרונות עולה למחשבותי נושא השיבוט, שחלל במסחור. זוהי גם גזות מוסרית, זוהי תחושה – לאן זה מוביא אותנו?

טרם עיצוב התערוכה, למדת על הנושא מבחינה מרית

עית? "למדתי" את נושא הגנטיקה. יום אחד, כשהייתי

ביל שפיר, ילידת ניומרין, היא בוגרת מכוון אבני ועבודותיה מוצגות ברחבי העולם. בשנה שעברה היא זכתה בפרס הקרנה בביאנלה בנילאומית לקליגרפיה, קוריאא.

שפיר: "כאשר קורים לי דברים רעים, אני לא שוקעת בהם. במקרה זה, לקחתי את המחלה לכיוון ההררטים ומחשבות על החיים שלי, העבודה שלי. ראיתי את זה כסימן, הכוח של היצירה עוזר לי לקחת את המחלה למקום יותר סימפטי"

בסטודיו שלי, הבנתי שאני עושה בו נעוץ ניסיונות. הסטודיו שלי הופך למעבדה. מעבדה עם פיזיקס וקוסמוס, לקחתי את העובדים שעיצבתי, והוספתי להם הזמן מלאכותיות יופי. כשאתה מוסיף יופי למשהו, אתה בעצם סוגר על האנשים את העיניים, אתה עושה מהו משהו אחר ממה שזה באמת. אם אתה מגלה לאנשים שזו מוטציה – אתה מבטנה, כי הם לא יסתכלו על זה באותו האופן".

את רואה את התערוכה במשורה עתידית? אלפי שנים קדימה?

"משם לא. כבר היום קיימות שתי חברות מסחריות, אחת מן בקוריאא. חברות תשלום, אתה יכול להזמין מהן תבניות על פי דרישות. ובין מנסים לייצר רמיו רחם להשתלה, בעבור נשים שלא יכולות ללדת. אסור לשכח שבאשר החלו לרזן בנושא השתלות האיברים, היו רכוס שטענו כי מוכרר בעצד לא מוסרי מבחינה אתית."

זוה ממוחזר איתך?

"מאור, מה יעלה בדבר היצירה האמיתית? מוכרר בעניין של זמן. לטעמי, לבסוף האדם יופקר להיות מוצר מדף. בסרטים של צ'רלי צ'פלין נתקמנו על זה, היום זה קורה במציאות".

אושר מודר

במהלך תערוכה גילית כי הולדת בסרטן. "שלוש שנים אני עובדת על נושא שיבוט ומוטציה. לבסוף, המוטציה גדלה בתוכי. אין לי ולו הסבר אחר למה שמרה".

ביצע שהתבשרת על המחלה, עלו במהרה מחשבות על צירוף המספרים המצמרר הזה? "משם לא. ראשית, אתה חותף. גם אבני נפטר מסרטן, ובאותו הרגע הייתי בטוחה שזוהי גזר דין. מולי, שבאשר שקוים לי דברים רעים, אני לא שוקעת בהם. במקרה זה, לקחתי את המחלה לכיוון ההררטים ומחשבות על החיים עולי, העבודה שלי. ראיתי את זה כסימן. הכוח של היצירה עוזר לי לקחת את המחלה למקום יותר סימפטי".

"יתכן שזה יישמע מוזר, אך הרגשתי אושר. גם לפני 14 שנים חליתי במחלה קשה, אך גם משם לקחתי חוזרים, מהם צמחו תערוכות רבות. ברגע שהסתכלתי על עצמי עם קרחת, הבנתי בפסלים שיצדתי טרם המחלה, לתדהמתי, הם היו בדיוק אני".